

Драги родитељи,

Поводом догађаја који се недавно догодио у ОШ “Владислав Рибникар” обраћамо вам се са молбом да заједничким снагама помогнемо ученицима да превладају овај кризни стресни период који ће трајати неко време. У оваквим ситуацијама сарадња школе и породице од кључног је значаја.

Зашто је подршка важна?

Један део наших ученика познавао је неке од страдале деце или децу која су јуче прошла кроз трауму. Познавање жртве додатно интензивира већ присутне емоције поводом овако кризне ситуације. Осим тога, велики број ученика који немају директан контакт са децом из “Рибникара” тренутно су свакако узрујани, уплашени, љути, и њима је потребна додатна подршка.

Како ученици реагују на стресне ситуације?

У оваквим ситуацијама, могу се искусити различите негативне емоције код деце, родитеља и запослених у школи, од осећања страха и стања анксиозности до бриге за сопствену безбедности и безбедност вољених. Код ученика се може јавити страх да се овакав догађај може поновити.

Колико времена ће бити потребно да деца превладају стрес зависи од многих фактора од којих се неки односе на личне карактеристике детета, а неки на интервенције које заједно спроводимо у циљу олакшавања овог процеса. Очекује се да ће деца имати различите реакције на овај догађај, па је зато важно да и ми будемо спремни дана различите начине помажемо деци, да их пре свега подржимо и разумемо.

Може се десити да се код ученика појаве тешкоће у одржавању пажње, заборавност, повишена иритабилност и чест плач, интензивнија љутња или туга, страх од нечега чега се дете раније није плашило (нпр. да остане само код куће), соматске реакције (нпр. бол у стомаку). Може се десити да ученици имају тешкоће да заспе или да се буде у току ноћи, као и да имају лошији или бољи апетит. Нека деца се након оваквих ситуација повлаче, ретко излазе и мање се друже са вршњацима.

Дешава се у оваквим ситуацијама да деца прате медијске садржаје везане за овај догађај. Важно је да им нагласимо да медији понекад износе и непроверене информације и да одговоре на питања могу да добију од родитеља и наставника. Нека деца ће имати потребу да више пута разговарају и питају о ономе што се десило. Важно је да их саслушамо, разумемо и подсетимо да су више нико није угрожен.

У прилогу Вам шаљемо линк ка смерницама о томе како разговарати са децом овим поводом које су колеге Института за педагошка истраживања и Института за криминолошка и социолошка истраживања.

<https://drive.google.com/file/d/144pE-fiWWv2ZHMsbQKz733NdZvTSiFtW/view?usp=sharing>

Уколико приметите да не можете помоћи адекватно својој деци да превазиђу страхове, охрабрујемо вас да се обратите школском психологу и педагогу. Стојимо на располагању и вама и деци за сваку врсту консултације.

Захвални смо вам што сарађујете са нама у овом кризном периоду!